

ἀμάρτημα νόμον ἀπαγόρευμα, διὸ τὸν νόμον πολλὰ τοῖς
 D φαύλοις ἀπαγορεύειν προστάττειν δὲ μηθέν· οὐ γὰρ δύ-
 νανται κατορθοῦν. καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῷ μὴ δυναμένῳ
 κατορθοῦν ἀδύνατόν ἐστι μὴ ἀμαρτάνειν; αὐτὸν οὖν αὐτῷ
 μαχόμενον ποιῶσι τὸν νόμον, προστάττοντα μὲν ἃ ποι- 5
 εῖν ἀδυνατοῦσιν ἀπαγορεύοντα δ' ὧν ἀπέχεσθαι μὴ δύ-
 νανται· ὁ γὰρ μὴ δυνάμενος σωφρονεῖν ἄνθρωπος οὐ δύ-
 νηται μὴ ἀκολασταίνειν, καὶ ὁ μὴ δυνάμενος φρονεῖν οὐ
 δύναται μὴ ἀφραίνειν. αὐτοὶ γε μὴν λέγουσι τοὺς ἀπαγο-
 ρεύοντας ἄλλο μὲν λέγειν ἄλλο δ' ἀπαγορεύειν ἄλλο δὲ 10
 προστάττειν· ὁ γὰρ λέγων 'μὴ κλέψῃς' λέγει μὲν αὐτὸ
 τοῦτο 'μὴ κλέψῃς', ἀπαγορεύει δὲ <κλέπτειν, προστάττει
 E δὲ> μὴ κλέπτειν· οὐδὲν οὖν ἀπαγορεύσει τοῖς φαύλοις ὁ
 νόμος, εἰ μηδὲ προστάξει. ἔτι καὶ τὸν ἰατρὸν τῷ μαθητῇ
 προστάττειν λέγουσι τεμεῖν καὶ καῦσαι, κατὰ παράλειψιν 15
 τοῦ εὐκαίρως καὶ μετρίως, καὶ τὸν μουσικὸν λυρίσαι καὶ
 ἄσαι, κατὰ παράλειψιν τοῦ ἐμμελῶς καὶ συμφώνως· δι' ὃ
 τοὺς ταῦτα ποιήσαντας ἀτέχνως καὶ κακῶς κολάζουσιν,
 ὡς προσετάχθη μὲν ὀρθῶς, οἱ δ' οὐκ ὀρθῶς ἐποίησαν.
 οὐκοῦν καὶ ὁ σοφὸς τῷ θεράποντι προστάτων εἰπεῖν τι 20
 καὶ πράξαι, κἂν μὴ εὐκαίρως τοῦτο πράξῃ μηδ' ὡς δεῖ,
 κολάζων δηλὸς ἐστὶ μέσον προστάτων οὐ κατόρθωμα·
 F εἰ δὲ μέσα προστάττουσιν οἱ σοφοὶ τοῖς φαύλοις, τί κω-
 λύνει καὶ τοῦ νόμου προστάγματα τοιαῦτ' εἶναι; καὶ
 μὴν ἢ ὁρμὴ κατὰ γ' αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου λόγος ἐστὶ προσ- 25
 τακτικὸς αὐτῷ τοῦ ποιεῖν, ὡς ἐν τῷ περὶ Νόμου γέ-
 γραφεν. οὐκοῦν καὶ ἡ ἀφορμὴ λόγος ἀπαγορευτικὸς καὶ ἡ